

Odvolanie podané 8. februára 2019: Európska komisia proti rozsudku Všeobecného súdu (siedma komora) z 29. novembra 2018 vo veci T-811/16, Di Bernardo/Komisia

(Vec C-114/19 P)

(2019/C 164/22)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolateľka: Európska komisia (v zastúpení: B. Mongin, G. Gattinara, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania: Danilo Di Bernardo

Návrhy odvolateľky

- zrušiť rozsudok Všeobecného súdu z 29. novembra 2018 (siedma komora), Di Bernardo/Komisia, T-811/16,
- vrátiť vec na ďalšie konanie Všeobecnému súdu,
- o trovách prvostupňového konania a odvolacieho konania rozhodnúť neskôr.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Prvý odvolací dôvod, ktorý sa týka bodu 41 až bodu 53 poslednej vety napadnutého rozsudku, je založený na nesprávnom právnom posúdení vymedzenia rozsahu povinnosti odôvodnenia, ktorú má výberová komisia pri rozhodnutí o nezapísaní uchádzača do rezervného zoznamu. Komisia v prvom rade tvrdí, že Všeobecný súd sa odchýlil od ustálenej judikatúry Súdneho dvora, ktorá rozlišuje medzi rozhodnutiami týkajúcimi sa posúdenia prihlášok uchádzačov, ako sú napr. rozhodnutia týkajúce sa titulov alebo odbornej praxe uchádzača, a rozhodnutiami týkajúcimi sa posúdenia zásluh uchádzačov v nadväznosti na ich účasť na skúškach. V prvom prípade musí výberová komisia označiť konkrétny prvok, ktorý v prihláške chýba, pričom zohľadní kvalifikácie požadované v oznámení o vyhlásení výberového konania. V prejednávanej veci výberová komisia, či už vo svojom pôvodnom rozhodnutí alebo v odpovedi na žiadosť o opätovné preskúmanie, splnila požiadavky stanovené v judikatúre, a je v rozpore s touto judikatúrou, že Všeobecný súd rozšíril svoje preskúmanie na výberové kritériá stanovené výberovou komisiou a uložil výberovej komisii povinnosť rozhodnúť o všetkých prvkoch prihlášky. Okolnosť, že výberová komisia odôvodnila svoje rozhodnutie v odpovedi na žiadosť o opätovné preskúmanie, nemôže túto povinnosť odôvodnenia rozšíriť. V druhom rade Všeobecný súd zamenil povinnosť odôvodnenia, bez ohľadu na jeho hodnotu, s dôvodnosťou odôvodnenia, ktorá je otázkou materiálnej zákonnosti predmetného rozhodnutia.

Druhý odvolací dôvod, ktorý sa týka bodov 37 až 38 a 53 až 56 napadnutého rozsudku, je založený na nesprávnom právnom posúdení, ktoré spočíva v nesplnení povinnosti súdu konštatovať *ex officio* dodržanie povinnosti odôvodnenia. Všeobecný súd sa odchýlil od ustálenej judikatúry, podľa ktorej je pri nedostatočnom odôvodnení vždy možné poskytnúť v priebehu konania doplňujúce spresnenia, ktoré zbavujú opodstatnenosti žalobný dôvod na zrušenie založený na porušení povinnosti odôvodnenia. V skutočnosti Všeobecný súd tým, že vylúčil možnosť doplniť odôvodnenie v prípade „takmer úplnej“ absencie odôvodnenia a tým, že prirovnal „takmer úplnú“ absenciu odôvodnenia k úplnej absencii odôvodnenia, znemožnil doplnenie odôvodnenia v priebehu konania. Takéto prirovnanie nemá oporu v judikatúre Súdneho dvora. Obmedzením možnosti odstrániť vady v priebehu konania Všeobecný súd obmedzil úlohu súdu, ktorý mohol za okolností prejednávanej veci zabrániť zrušeniu napadnutého rozhodnutia pre porušenie povinnosti odôvodnenia.